

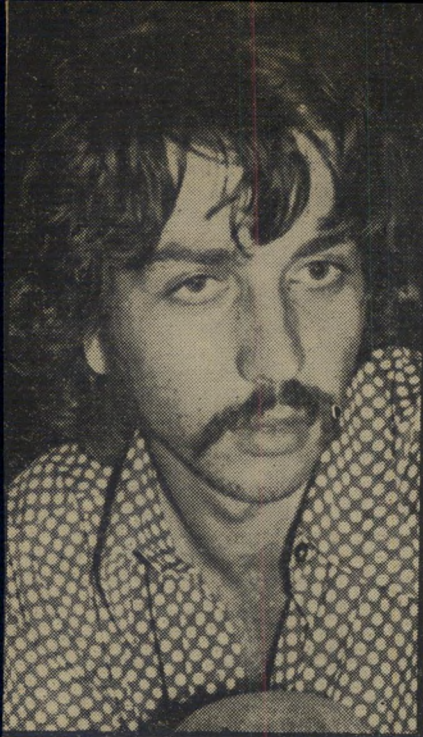
האם תהיה פרשת החשוד

עמוס ברנס

מהדורה חדשה של פרשת

יורם ביכונסקי

בתעלומת הרצח של רחל הלר

"הייתי כליכך עיף, שעל כל דבר אמרתי להם: כן, כשהם שאלו אותי אם שכבתי איתה, אמרתי כן, כשהם אמרו לי שלא שכבתי איתה אבל גמרתי עליה כי מיכנסים שלי, אמרתי כן, כל דבר אמרתי כן."

"למחרת בבוקר התעוררתי מהשינה, ו' או הבנתי מה שעשיתי. החוקרים המשיכו לחקור אותי, אבל אז אמרתי להם: די, סטופ. כל מה שהוצאתם ממני אתמול כי ערב היה בעיקבות המכות וזה שלא נתתם לי לישון, הכל היה תחת לחץ של מכות ולחץ פסיכולוגי. יותר אני לא מודה." "אז השוטרים אמרו לי: עמוס, זה לא יעזור לך. כל המכונה של המישטרה מכוונת אליך. לא תוכל לעמוד נגד ה' מכונה הזאת, הם רצו שאני אצא איתם לשחזר את הרצח. אמרתי להם שאין לי מה לשחזר, אז הם אמרו לי: בסדר, אל תשחזר את הרצח אלא רק את העדות שלך שנתת אתמול. אם העדות לא נכוד, נה, אז מה איכפת לך לשחזר אותה?" "לזה הסכמתי. יצאנו לשטח. הם לקחו אותי לכל מיני מקומות לפי העדות שלי, והסריטו כל הזמן במצלמת קולנוע. הלכתי כל הזמן לפי מה שהם אמרו לי. היו אומרים לי, כאן ימינה, הייתי הולך ימינה. היו אומרים לי, כאן תעצור, הייתי עוצר."

"לא, רצחתי!"

"אני לא רצחתי את רחל הלר, ואני חף-מפשע. הכרתי אותה מיסד"

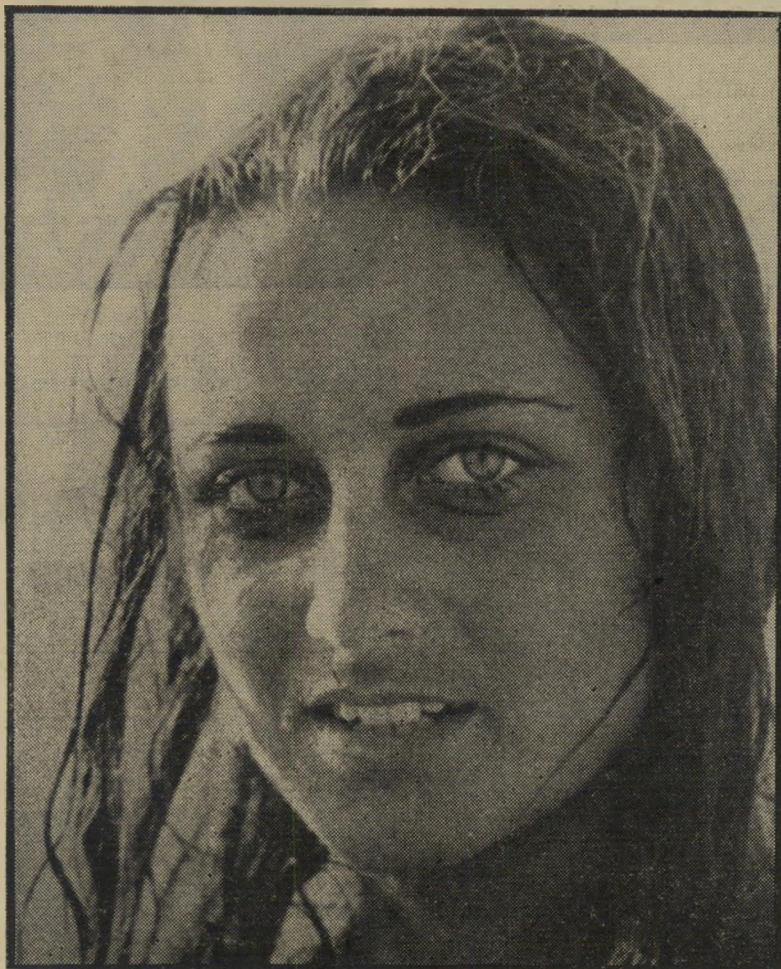

ה ידיעה שהגיעה ביום החמישי הי' אחרון בשעות הערב לתחנת המישטרה ביוקרן-יעקב, עוררה שימחה רבה בקרב שוטרי וחוקרי הצוות המיוחד, ש' הוקם כדי להמשיך לחקור את פרשת רצח רחל הלר. אנשי הצוות, אשר הסתחרו כי תחנת המישטרה הקטנה, אפילו מפניהם של קציני מישטרה בכירים במטה הארצי, הרימו כוסות קפה שחור ובקבוקי אורזי ג'דה, ושתי לחיים.

ההודעה שהגיעה בטלפון אמרה: "עמוס ברנס הודה ברצח, וחתם על הודאה." ברגע אחד התפרק מתח בן חודשים רבים, לקציני המישטרה נדמה היה כי אותו רגע שהכתם, אשר העיב על כל לובש מדים כחולים בארץ, הוסר. לאחר שורה של כישלונות ומחדלים הצליחה סוף-סוף מישטרת ישראל לפתור את תע' לומת הרצח של החיילת רחל הלר ול' המציא לבית-המישפט, לעיתונות ולציבור, הודאה חתומה כדת-וכדין של צעיר, הי' מודה כי הוא זה שרצח את רחל, לשוטרים נדמה היה כי הידיעה הטלפונית פיר' רשעה סגירת תיק הרצח — שהסעיר את המדינה יותר מכל מיקרה-רצח אחר ש' קדם לו.

"הודיתי, תחת לחץ!"

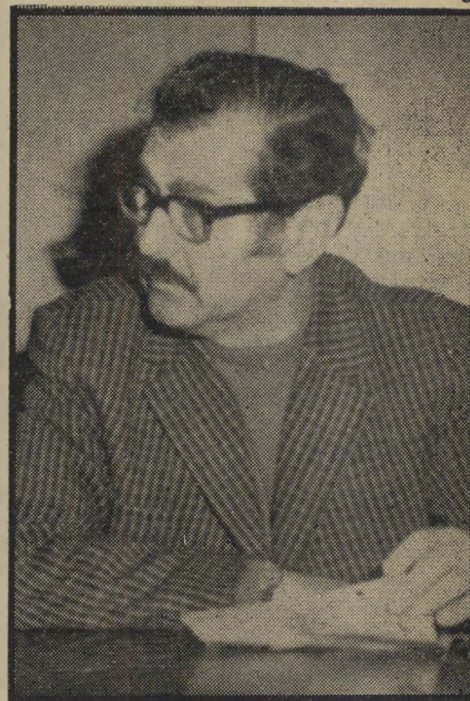
אדם עמוס ברנס, צעיר עכואי יפהי' תואר בן 31, הצליח בתחילת השבוע לי' הפוך שוב את הקערה על פיה, ולהטיל בלב הציבור האכול ספיקות, מאז מעצרו

החשוד בבן מחיר

צמרת רביפקד אברהם צמרת, הטוען עד היום שיוזם ב' כונסקי הוא שרצח את רחל, עמד בראש הצוות השני שחקר את פרשת הרצח.

מרקוס סגן-ניצב שאול מרקוס, אשר עמד בראש הצוות השלישי שחקר את רצח רחל הלר והביא את עמוס ברנס לידי הודאה באשמה.

האומלל ושיתרוו של יורם ביכונסקי — ספיקות חדשים. **סיפור עמוס ברנס בתחילת הי' שבוע:**

"אחרי שעצרו אותי, התחילו לעבוד עלי. במשך שלושה ימים, עד יום חמי' שי בלילה, חקרו אותי באכזריות. קצין בכיר מאד היה מכה אותי כל הזמן באג' רופים בפרצוף ובסתיירות-לחי. שוטר אחר היה גותן לי מכות יבשות. ראיתי שהשר' טר הזה מומחה במכות יבשות, ושיש לו ניסיון רב בזה.

כל הזמן טענתי שאני לא רצחתי את רחל, שבכלל לא ראיתי אותה באותו ערב. אבל ביום חמישי בערב נשברתי. אולי לאי'

כליכך מהמכות, כמו מהעובדה שבמשך שלושה ימים ושלושה לילות לא נתנו לי לישון אפילו דקה אחת. הייתי מוכרח ליי' שון, או הסכמתי לתת הודאה ולחתום עליה.

"את הפרטים של ההודאה נתתי לפי מה שקראתי בעיתונים על הרצח של רחל. קראתי שהגופה שלה נמצאה בחולות קיי' סריה, או סיפרתי להם שזרקתי את הגוי' פה בקיסריה. קראתי שהמישטרה חושבת שרחל נרצחה במקום אחר ורק אחרי-כך הובאה לקיסריה, או סיפרתי להם שרצחתי אותה בחיפה. הכל לפי מה שקראתי בעי' תונים, ולפי איך שהחוקרים הדריכו אור' תי בשאלות שלהם.